

Bemærkninger til forslaget

Tvangsægteskaber er alvorlige angreb på det enkelte menneskes selvbestemmelse. Tvangsægteskaber er socialt og kulturelt stigmatiserende. Der er imidlertid ikke megen konkret viden om, i hvilket omfang der sker tvang i forbindelse med unges indgåelse af ægteskab. Grænseområdet mellem arrangerede ægteskaber og tvangsægteskaber kan desuden være hårfint. Under alle omstændigheder har det vist sig vanskeligt at af-dække omfanget.

Ikke desto mindre er dansk lovgivning blevet ændret i en sådan grad, at unge, der følger såvel det personlige som det samfundsmæssige ønske om at tage ud i verden og studere, ikke må falde i den fælde at forelske sig og samtidig gøre sig forhåbninger om at kunne bosætte sig i Danmark efterfølgende.

Det kan først ske efter det fyldte 28. år på grund af en kombination af 24-års-reglen og tilknytningskravet.

Man burde kunne forvente et veldefineret og veldokumenteret overblik over problemets omfang, inden man tog vidtgående lovgivningsmæssige skridt med så omfattende konsekvenser, som tilfældet har været.

Det er imidlertid ikke sket.

Det har efter forslagsstillernes opfattelse medført en helt uacceptabel lovgivning i Danmark. Da problemets omfang ikke er kendt, for så vidt angår tvangsægteskaber, kan der heller ikke siges noget om lovens virkning for den tilsigtede gruppe. Til gengæld kan det konstateres, at lovgivningen har haft en række utilsigtede konsekvenser for borgere, som ikke var målgruppe for lovgivningen. Et meget tyndere grundlag skal man lede længe efter, fordi man desuden de facto har indført to myndighedsaldr.

Lovgivningen strider efter SF's opfattelse mod et progressivt og internationalt menneskesyn og giver Danmark en helt usædvanlig position i verdenssamfundet.

Det er SF's opfattelse, at hverken stat eller forældre skal bestemme, hvem man skal gifte sig med.

Det er den unge, som skal leve med sit valg af ægtefælle i fremtiden. Derfor er det også den unge, der suverænt skal foretage valget uden nogen form for

tvang, hverken direkte eller indirekte, fra nogen i familien eller fra staten eller statslige institutioner. Er man fyldt 18 år, er man myndig og skal kunne gifte sig med hvem man vil.

Derfor foreslår SF, at reglerne om, at familiesammenføring først kan ske efter det fyldte 24. år, ophæves, herunder også tilknytningskravet.

Samtidig foreslår SF, at der skal ske en ændring i straffeloven, således at det klart fremgår, at enhver form for tvang eller trussel om tvang af direkte eller indirekte karakter er strafbar.

Men en sådan bestemmelse kan ikke stå alene.

SF forestiller sig derfor, at der i kommende familiesammenføringsregler skal etableres et system, hvor familiesammenføring med henblik på ægteskab kun skal kunne ske på baggrund af en samtale med myndighederne, hvor der afgives informeret samtykke om konsekvenserne, inden der bevilges familiesammenføring.

Ved indgåelse af ægteskab skal man forpligte sig til at følge gældende dansk ret vedrørende ret til skilsmisse. SF ønsker desuden en regel indført om, at man som herboende er forpligtet til at forsørge sin tidligere ægtefælle i en 7-års-periode, hvis ægteskabet afbrydes inden for 7 år, medmindre det kan dokumenteres, at det er den familiesammenførte, der har ansvaret for ægteskabets ophævelse eller parterne er enige om at ophæve ægteskabet.

Der skal desuden etableres bedre hjælp til mennesker, der ønsker at komme ud af tvangsægteskaber, herunder forbedret økonomisk støtte til krisecentre for både mænd og kvinder og bedre botilbud og støtte til mennesker, der er brudt ud af tvangsægteskaber, eller som har været udsat for påtvungne ægteskabstiltag.

Det er også nødvendigt, at de unge får en reel mulighed for at blive oplyst om de forskellige måder, hvorpå familien kan indramme den unge i en tvangssituation, som det er usigeligt svært dels at erkende og dels at reagere adækvat på.

Derfor er det bl.a. vigtigt, at kommunerne får en forpligtelse til at foretage et opsøgende arbejde blandt unge med anden etnisk oprindelse, hvor det bliver mu-